

U S T A W A

z dnia 2018 r.

o zmianie ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych oraz niektórych innych ustaw¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (Dz. U. z 2017 r. poz. 2062 oraz z 2018 r. poz. 1118) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1 w ust. 1:
 - a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) formy i zasady wspierania inwestycji telekomunikacyjnych, w tym związanych z sieciami szerokopasmowymi i sieciami nowej generacji;”,
 - b) pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) zasady lokalizowania regionalnych sieci szerokopasmowych, sieci nowej generacji oraz innej infrastruktury telekomunikacyjnej;”,
 - c) po pkt 5 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 6 w brzmieniu:

„6) zasady działalności jednostek samorządu terytorialnego w zakresie inteligentnych miast.”,
- 2) w art. 2 w ust. 1:
 - a) pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) infrastruktura telekomunikacyjna o nieznacznym oddziaływaniu - kanalizację kablową, linię kablową podziemną i nadziemną, punkt dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu, instalację radiokomunikacyjną wraz z konstrukcją wsporczą do wysokości 5 m, szafy i słupki telekomunikacyjne oraz

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych, z dnia 17 maja 1989 r. – Prawo geodezyjne i kartograficzne, z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym, z dnia 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska, z dnia 28 września 1991 r. o lasach, z dnia 24 czerwca 1994 r. o własności lokali, z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane, z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa, z dnia 5 czerwca 1998 r. samorządzie powiatowym, z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska, z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne, z dnia 28 lipca 2005 r. o lecznictwie uzdrowiskowym, uzdrowiskach i obszarach ochrony uzdrowiskowej oraz o gminach uzdrowiskowych, z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, z dnia z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, z dnia 27 października 2017 r. o Ogólnopolskiej Sieci Edukacyjnej.

inne podobne urządzenia i obiekty, a także związany z nimi osprzęt i urządzenia zasilające, jeżeli nie są zaliczone do przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko lub nie stanowią przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na obszary Natura 2000;”

- b) po pkt 9 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 10-13 w brzmieniu:
- „10) sieć nowej generacji - linie światłowodowe lub sieć telekomunikacyjna, która jest w stanie zapewnić w typowych warunkach panujących w czasie największego natężenia ruchu podobną wydajność sieci pod względem dostępnego pasma „w górę” i „w dół” łącza, odporności, parametrów związanych z błędami oraz opóźnienia i jego zmienności, wraz z podłączonymi do nich punktami dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu i związanym z nimi niezbędnym osprzętem oraz urządzeniami zasilającymi:
- a) umożliwiającą wykorzystywanie na cele
- inteligentnych miast, lub świadczenia usług, zapewniających stałą, niezawodną i bezpieczną łączność elektroniczną pomiędzy urządzeniami i przedmiotami, których funkcjonalność opiera się na stałym korzystaniu z usług transmisji danych w celu wymiany tych danych pomiędzy tymi urządzeniami i przedmiotami, lub
 - świadczenia usług dla pojazdów zautomatyzowanych i autonomicznych, o których mowa w art. 65k ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2018 r. poz. 1990),
- b) służąca do świadczenia usług dostępu do szerokopasmowego dostępu do Internetu oraz komunikacji interpersonalnej opartych na szybkiej sieci telekomunikacyjnej w technologii bezprzewodowej;
- 11) punkt dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu - niewielkie urządzenie o niskiej mocy służące do bezprzewodowego dostępu do sieci, które może być częścią publicznej sieci telekomunikacyjnej oraz wyposażone w antenę lub anteny o niskim oddziaływaniu na krajobraz i które pozwala użytkownikom uzyskać bezprzewodowy dostęp do sieci telekomunikacyjnej, niezależnie od topologii tej sieci – ruchomej lub stałej, dysponujące małym zasięgiem i wykorzystujące widmo radiowe objęte obowiązkiem uzyskania rezerwacji częstotliwości, pozwolenia radiowego lub decyzji, o których mowa w art. 144a

i b ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. - Prawo telekomunikacyjne lub widmo radiowe zwolnione z tego obowiązku;

12) inteligentne miasto – miejskie rozwiązania lub systemy informacyjne, komunikacyjne, transportowe i energetyczne, oparte o infrastrukturę telekomunikacyjną i dostarczane za jej pomocą usługi telekomunikacyjne, wdrażane w celu:

- a) poprawy zdrowia, jakości życia i pracy mieszkańców danego obszaru,
- b) poprawy konkurencyjności przedsiębiorców prowadzących działalność na danym obszarze,
- c) zwiększenia wydajności i zmniejszenia kosztów działań i usług administracji publicznej
- d) monitorowania i optymalizacji efektów funkcjonowania usług publicznych na danym obszarze,
- e) monitorowania i poprawy jakości środowiska na danym obszarze;

13) infrastruktura pionowa - infrastruktura techniczna, która może być wykorzystywana na potrzeby rozwoju sieci nowej generacji, w tym wyposażenie ulic, takie jak latarnie, znaki drogowe, sygnalizacja świetlna, billboardy, przystanki kolejowe, autobusowe i tramwajowe oraz stacje kolejowe i metra lub podobne urządzenia i obiekty, przeznaczone lub wykorzystywane w całości lub w części na potrzeby świadczenia usług elektroenergetycznych, zapewnienia oświetlenia, sterowania ruchem, zarządzania drogami lub spełniające podobne funkcje i będące własnością lub w zarządzie:

- a) jednostki samorządu terytorialnego,
- b) państwowej lub samorządowej jednostki organizacyjnej. „;

3) tytuł rozdziału 2 otrzymuje brzmienie:

„Rozdział 2. Działalność jednostek samorządu terytorialnego w zakresie telekomunikacji, Fundusz Szerokopasmowy oraz zasady dostępu do infrastruktury technicznej.”;

4) w art. 3:

- a) w ust. 1 w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:
„4) wdrażać inteligentne miasta.”;
- b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Budowa, o której mowa w ust. 1 pkt 1, może być podjęta jeżeli:

- 1) na danym obszarze nie istnieje infrastruktura telekomunikacyjna;
- 2) istniejąca infrastruktura telekomunikacyjna nie jest dostępna lub nie odpowiada zapotrzebowaniu jednostki samorządu terytorialnego, w szczególności nie spełniając wymagań dotyczących bezpieczeństwa sieci i usług, których spełnienie jest niezbędne do prawidłowego świadczenia przez jednostkę samorządu terytorialnego usług publicznych.”;

c) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Działalność, o której mowa w ust. 1 pkt 4, wykonuje się w szczególności poprzez:

- 1) gromadzenie, agregowanie, analizowanie i udostępnianie danych z systemów i urządzeń wykorzystywanych do świadczenia usług publicznych;
- 2) optymalizowanie usług publicznych w oparciu o gromadzone dane;
- 3) współdziałanie z podmiotami sektora publicznego i prywatnego, w tym operatorami sieci, w celu wykorzystania działań prowadzonych przez te podmioty do optymalizacji usług publicznych;
- 4) zapewnianie bezpieczeństwa sieci i usług;
- 5) monitoring wpływu technologii inteligentnego miasta na efektywność funkcjonowania usług publicznych;
- 6) promocję efektów działań, o których mowa w pkt 1-5.”;

d) po ust. 4 dodaje się ust. 4a-4c w brzmieniu:

„4a. Finansowanie działalności, o której mowa w ust. 1 może polegać na udzieleniu dotacji celowej, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych z budżetu jednostki samorządu terytorialnego na finansowanie lub dofinansowanie kosztów inwestycji podmiotów niezaliczanych do sektora finansów publicznych, w szczególności:

- 1) osób fizycznych niebędących przedsiębiorcami;
- 2) wspólnot mieszkaniowych.

4b. Zasady udzielania dotacji celowej, o której mowa w ust. 4a, obejmujące w szczególności kryteria wyboru inwestycji do finansowania lub dofinansowania oraz tryb postępowania w sprawie udzielania dotacji i sposób jej rozliczania określa organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego w drodze uchwały.

4c. Udzielenie dotacji celowej, o której mowa w ust. 4a, następuje na podstawie umowy zawartej przez jednostkę samorządu terytorialnego z podmiotami określonymi w ust. 4a. „;

5) po art. 16 dodaje się art. 16a w brzmieniu:

„**Art. 16a.** 1. Tworzy się Fundusz Szerokopasmowy, zwany dalej „Funduszem”, którego dysponentem jest minister właściwy do spraw informatyzacji.

2. Fundusz jest państwowym funduszem celowym.

3. Przychodami Funduszu są:

- 1) wpływy z opłaty telekomunikacyjnej, o której mowa w art. 183 ust. 1 ustawy z dnia 14 lipca 2004 r. - Prawo telekomunikacyjne;
- 2) wpływy z opłaty za numerację, o której mowa w art. 184 ust. 1 ustawy, o której mowa w pkt 1;
- 3) 30 % wpływów z opłat za prawo do dysponowania częstotliwością, o których mowa w art. 185 ustawy, o której mowa w pkt 1;
- 4) wpływy z kar pieniężnych, o których mowa w art. 209 ust. 1 ustawy, o której mowa w pkt 1.

4. Środki Funduszu mogą być przeznaczone wyłącznie na:

- 1) działania wspierające rozwój szybkich sieci telekomunikacyjnych, w tym sieci nowej generacji;
- 2) na dofinansowanie budowy lub przebudowy sieci, o których mowa w pkt 1;
- 3) działania mające na celu pobudzenie popytu użytkowników końcowych na usługi związane z szerokopasmowym dostępem do Internetu;
- 4) koszty obsługi Funduszu.

5. Minister właściwy do spraw informatyzacji może powierzyć, w drodze decyzji, zarządzanie środkami Funduszu instytucji mu podległej lub przez niego nadzorowanej.

6. Minister właściwy do spraw informatyzacji może określić, w drodze rozporządzenia i z uwzględnieniem przepisów dotyczących pomocy publicznej:

- 1) kategorie działań, o których mowa w ust. 4 pkt 1 - 3, oraz podmiotów kwalifikujących się do wsparcia ze środków Funduszu;
- 2) warunki i tryb ubiegania się o wsparcie ze środków Funduszu - mając na uwadze racjonalne gospodarowanie środkami Funduszu.”;

6) po art. 17 dodaje się art. 17a w brzmieniu:

„Art. 17a. 1. Jednostka samorządu terytorialnego, państwowa lub samorządowa jednostka organizacyjna zapewnia przedsiębiorcom telekomunikacyjnym dostęp do infrastruktury pionowej w celu realizacji sieci nowej generacji.

2. Dostęp, o którym mowa w ust. 1, jest nieodpłatny.

3. Do dostępu, o którym mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy art. 18-25b, 25c ust. 1 oraz art. 25d.”;

7) w art. 18:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Po przedstawieniu przez operatora sieci informacji w sprawie warunków zapewnienia dostępu do infrastruktury technicznej Prezes UKE, kierując się kryteriami określonymi w art. 22 ust. 1-3, może, w drodze decyzji, określić warunki zapewnienia dostępu do infrastruktury technicznej. Przepis art. 22 ust. 4 stosuje się odpowiednio.”;

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Decyzję w sprawie określenia warunków zapewnienia dostępu do infrastruktury technicznej wydaje się po zasięgnięciu opinii:

1) Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki, zwanego dalej „Prezesem URE” - w odniesieniu do przedsiębiorstw energetycznych;

2) Prezesa Urzędu Transportu Kolejowego, zwanego dalej „Prezesem UTK” - w odniesieniu do przedsiębiorstw zapewniających infrastrukturę techniczną na potrzeby transportu kolejowego.”;

c) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Niewydanie opinii przez podmioty, o których mowa w ust. 4, w terminie 14 dni od dnia przedstawienia im projektu decyzji w sprawie określenia warunków zapewnienia dostępu do infrastruktury technicznej, uznaje się za brak zastrzeżeń do projektu.”;

d) po ust. 8 dodaje się ust. 9 i 10 w brzmieniu:

„9. Prezes UKE może zmienić decyzję w sprawie określenia warunków zapewnienia dostępu do infrastruktury technicznej:

1) na wniosek operatora sieci, któremu tą decyzję wydano;

2) z urzędu, w przypadkach uzasadnionych potrzebą zapewnienia ochrony interesów odbiorców usług świadczonych przez podmioty wykonujące zadania z zakresu użyteczności publicznej lub użytkowników końcowych.

10. W postępowaniu w sprawie zmiany decyzji w sprawie określenia warunków zapewnienia dostępu do infrastruktury technicznej przepisy ust. 2 - 5 stosuje się odpowiednio.”;

8) w art. 19 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Do doręczeń pism w toku negocjacji w sprawie zawarcia umowy o dostępie do infrastruktury technicznej stosuje się odpowiednio przepisy art. 139 § 1 i 2 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (t.j. Dz. U. z 2018 r. poz. 1360, 1467, 1499, 1544, 1629, 1637 i 1693).”;

9) w art. 21 ust. 2 i 2a otrzymują brzmienie:

„2. W przypadku odmowy udzielenia dostępu do infrastruktury technicznej przez operatora sieci lub niezawarcia umowy o dostępie do infrastruktury technicznej w terminie 60 dni od dnia złożenia wniosku o taki dostęp każda ze stron może zwrócić się do Prezesa UKE z wnioskiem o wydanie decyzji w sprawie dostępu do infrastruktury technicznej.

2a. Do wniosku do Prezesa UKE o wydanie decyzji w sprawie dostępu do infrastruktury technicznej dołącza się:

- 1) wniosek w sprawie zawarcia umowy o dostępie do infrastruktury technicznej;
- 2) potwierdzenie otrzymania lub dowód nadania wniosku, o którym mowa w pkt 1;
- 3) dokumenty z negocjacji prowadzonych z drugą stroną, o ile druga strona podjęła negocjacje;
- 4) projekt umowy o dostępie do infrastruktury technicznej, z zaznaczeniem tych części umowy, co do których strony nie doszły do porozumienia.”;

10) w art. 22:

a) ust. 6-8 otrzymują brzmienie:

„6. Decyzję w sprawie dostępu do infrastruktury technicznej wydaje się po zasięgnięciu opinii:

- 1) Prezesa URE - w odniesieniu do przedsiębiorstw energetycznych;
- 2) Prezesa UTK - w odniesieniu do przedsiębiorstw zapewniających infrastrukturę techniczną na potrzeby transportu kolejowego.

7. Niewydanie opinii przez podmiot, o którym mowa w ust. 6, w terminie 14 dni od dnia przedstawienia mu projektu decyzji w sprawie dostępu do infrastruktury technicznej uznaje się za brak zastrzeżeń do projektu.

8. W przypadku zawarcia przez zainteresowane strony umowy o dostępie do infrastruktury technicznej, decyzja o dostępie do infrastruktury technicznej wygasa z mocy prawa w części objętej umową.”;

b) po ust. 8 dodaje się ust. 9 w brzmieniu:

„9. Decyzja w sprawie dostępu do infrastruktury technicznej może zostać zmieniona przez Prezesa UKE na wniosek każdej ze stron, której ona dotyczy, lub z urzędu, w przypadkach uzasadnionych potrzebą zapewnienia ochrony interesów odbiorców usług świadczonych przez podmioty wykonujące zadania z zakresu użyteczności publicznej lub użytkowników końcowych. W postępowaniu w sprawie zmiany decyzji w sprawie dostępu do infrastruktury technicznej przepisy ust. 1 - 7 stosuje się odpowiednio.”;

11) w art. 25c uchyla się ust. 2;

12) w art. 29:

a) w ust. 1:

– wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Art. 29. 1. Prezes UKE sporządza dla terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i na bieżąco aktualizuje, w formie elektronicznej, inwentaryzację przedstawiającą.”;

– po pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) informacje o przebiegu stacjonarnych publicznych sieci telekomunikacyjnych zapewniających lub umożliwiających zapewnienie szerokopasmowego dostępu do Internetu.”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W celu wykonania obowiązku, o którym mowa w ust. 1:

- 1) państwowe jednostki organizacyjne, z wyłączeniem podmiotów, o których mowa w art. 4 pkt 1, 2, 4, 5 i 8 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. - Prawo telekomunikacyjne,
- 2) jednostki samorządu terytorialnego prowadzące działalność, o której mowa w art. 3 ust. 1, w formie niewyodrębnionej w ramach ich osobowości prawnej oraz jednostki organizacyjne, którym jednostka samorządu terytorialnego powierzyła prowadzenie działalności, o której mowa w art. 3 ust. 1,
- 3) podmioty wykonujące zadania z zakresu użyteczności publicznej,
- 4) przedsiębiorcy telekomunikacyjni

– przekazują aktualne, zgodne ze stanem faktycznym, kompletne oraz adekwatne do potrzeb wykonania obowiązku, o którym mowa w ust. 1, informacje o posiadanej infrastrukturze telekomunikacyjnej, publicznych sieciach telekomunikacyjnych, budynkach umożliwiających kolokację, świadczonych usługach telefonicznych, usługach transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu i usługach rozprowadzania programów radiowych i telewizyjnych.”;

c) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Informacje, o których mowa w ust. 2 przekazuje się w terminie 60 dni od dnia zmiany stanu posiadania w zakresie infrastruktury telekomunikacyjnej, publicznych sieci telekomunikacyjnych, budynków umożliwiających kolokację lub od dnia rozpoczęcia lub zakończenia świadczenia usług.”;

d) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Inwentaryzacja, o której mowa w ust. 1 jest jawna i każdy ma prawo wglądu do tej inwentaryzacji oraz pobierania i otrzymywania danych z niej pochodzących, o ile nie narusza to tajemnic prawnie chronionych lub nie zagraża obronności lub bezpieczeństwu państwa.”;

13) w art. 29c:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Operator sieci przekazuje Prezesowi UKE, w systemie teleinformatycznym, o którym mowa w art. 29b ust. 2, posiadane w postaci elektronicznej informacje, o których mowa w art. 29b ust. 1 pkt 3 lub 4, w celu ich udostępniania przez punkt informacyjny do spraw telekomunikacji. Informacje przekazywane są corocznie w terminie do dnia 31 marca według stanu faktycznego i prawnego aktualnego na dzień 31 grudnia poprzedniego roku. Obowiązek wskazany w zdaniu poprzedzającym dotyczy również aktualizacji informacji już przekazanych Prezesowi UKE, w celu ich udostępniania przez punkt informacyjny do spraw telekomunikacji.”;

b) uchyla się ust. 2;

14) w art. 29e pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) elektroniczny format przekazywania informacji, o których mowa w art. 29b ust. 1 pkt 3 i 4, oraz sposób przekazywania w postaci elektronicznej informacji, o których mowa w art. 29b ust. 1 pkt 3, 4 i 6;”;

15) w art. 29d:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Właściwy zarządca drogi przekazuje Prezesowi UKE, w systemie teleinformatycznym, o którym mowa w art. 29b ust. 2, posiadane w postaci elektronicznej informacje:

- 1) o kanałach technologicznych zlokalizowanych w pasie drogowym, na obszarze jego własności, w zakresie, o którym mowa w art. 29b ust. 1 pkt 3 lub 4;
- 2) o których mowa w art. 29b ust. 1 pkt 3, w zakresie infrastruktury technicznej, dla której wydał decyzję, o której mowa w art. 39 ust. 3 lub art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych.”,

b) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Wójt (burmistrz, prezydent miasta), starosta i marszałek województwa przekazują Prezesowi UKE, w systemie teleinformatycznym, o którym mowa w art. 29b ust. 2, informacje o stawkach opłaty, o której mowa w art. 29b ust. 1 pkt 6, w terminie 14 dni od dnia wejścia w życie uchwały, o której mowa w art. 40 ust. 8 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych.”;

16) w art. 29d po ust. 11 dodaje się ust. 12 w brzmieniu:

„12. Podmioty, o których mowa w art. 29d ust 5 i 6, które nie wypełniają obowiązku przekazania w terminie informacji, o których mowa w art. 29b ust. 1 pkt 3-4 i 6, podlegają karze pieniężnej w wysokości 500 zł za każdy dzień zwłoki, nakładanej przez Prezesa UKE w drodze decyzji. Wpływy z kar pieniężnych stanowią dochód budżetu państwa.”;

17) po rozdziale 2a dodaje się rozdział 2b w brzmieniu:

„Rozdział 2b.

System Informacyjny o Instalacjach Wytwarzających Promieniowanie Elektromagnetyczne

Art. 29g. 1. System Informacyjny o Instalacjach Wytwarzających Promieniowanie Elektromagnetyczne, zwany dalej „systemem informacyjnym PEM” jest bazą danych zawierającą informacje o polu elektromagnetycznym w środowisku, prowadzoną przez ministra właściwego do spraw informatyzacji.

2. System informacyjny PEM jest prowadzony przy użyciu systemu teleinformatycznego.

Art. 29h. 1. System informacyjny PEM zapewnia dostęp do informacji prezentowanych w postaci map cyfrowych i tabel:

- 1) o poziomach pola elektromagnetycznego, pochodzących z pomiarów:
 - a) o których mowa w art. 122a ust. 1 i art. 123 ust. 2 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska ((Dz. U. z 2018 r. poz. 799, z późn. zm.²);
 - b) o których mowa w art. 17 ust. 3a ustawy z dnia 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska (Dz. U. z 2018 r. poz. 1471 i 1479);
 - c) prowadzonych przez inne podmioty lub instytucje, wykonanych przez akredytowane laboratoria w rozumieniu ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności (Dz. U. z 2017 r. poz. 1226 oraz z 2018 r. poz. 650);
 - d) w ramach państwowego monitoringu środowiska, w zakresie o którym mowa w art. 26 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska;
- 2) o lokalizacjach instalacji radiokomunikacyjnych wykorzystywanych na cele ruchomych publicznych sieci telekomunikacyjnych
- 3) o rozkładzie natężeń pola elektromagnetycznego pochodzącego z instalacji, o których mowa w pkt 2;
- 4) pochodzących z decyzji, o których mowa w art. 143 ust. 2 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. - Prawo telekomunikacyjne;
- 5) pochodzących z rejestru, o którym mowa w art. 144c ust. 10 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. - Prawo telekomunikacyjne.

2. System informacyjny PEM umożliwia:

- 1) wprowadzanie informacji, o których mowa w ust. 1, do bazy danych oraz ich aktualizowanie;
 - 2) identyfikację podmiotu wprowadzającego lub aktualizującego informacje;
 - 3) analizę, agregację oraz przetwarzanie informacji, o których mowa w ust. 1;
 - 4) prezentowanie informacji, o których mowa w ust. 1 oraz wyników analiz, agregacji oraz przetwarzania tych informacji dla dowolnie wybranej lokalizacji na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, na podstawie modeli obliczeniowych.”;
- 18) w art. 30:
- a) w ust. 1:
 - we wprowadzeniu do wyliczenia skreśla się wyrazy „w szczególności”;
 - pkt 5 otrzymuje brzmienie:

² Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2018 r. poz. 1356, 1479, 1564, 1590, 1592, 1648, 1722.

- „5) umożliwieniu utrzymywania, eksploatacji lub przebudowy przyłącza telekomunikacyjnego lub instalacji telekomunikacyjnej budynku będących własnością tego przedsiębiorcy telekomunikacyjnego,”
- dodaje się pkt 6 w brzmieniu:
- „6) umożliwieniu wejścia na teren nieruchomości, w tym do budynku w zakresie niezbędnym do korzystania z dostępu, o którym mowa w ust. 1 pkt 1-5 oraz ust. 3”
- b) ust. 1c otrzymuje brzmienie:
- „1c. Przedsiębiorca telekomunikacyjny jest obowiązany do korzystania z dostępu, o którym mowa w ust. 1 i 3, w sposób możliwie najmniej uciążliwy dla właściciela, użytkownika wieczystego oraz osób, którym przysługują inne prawa do nieruchomości, a także do przywrócenia nieruchomości do stanu poprzedniego, niezwłocznie po doprowadzeniu przyłącza telekomunikacyjnego, wykonaniu instalacji telekomunikacyjnej budynku, doprowadzeniu kolejnego kabla telekomunikacyjnego do budynku lub umieszczeniu takiego kabla w istniejącej kanalizacji kablowej.”;
- c) ust. 1d otrzymuje brzmienie:
- „1d. Jeżeli przedsiębiorca telekomunikacyjny uzyskał dostęp, o którym mowa w ust. 1, w drodze decyzji Prezesa UKE, a przywrócenie nieruchomości do stanu poprzedniego jest niemożliwe albo powoduje nadmierne trudności lub koszty, stosuje się odpowiednio przepisy art. 128 ust. 4 i art. 129 ust. 5 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2018 r. poz. 2204). Decyzję o odszkodowaniu wydaje starosta.”
- d) ust. 1f otrzymuje brzmienie:
- „1f. Właściciel, użytkownik wieczysty lub zarządca nieruchomości jest obowiązany udzielić przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu informacji, o których mowa w ust. 1e pkt 1, 2, 4 i 5, a informacji, o których mowa ust. 1e pkt 3, o ile są w jego posiadaniu, w terminie 14 dni od dnia otrzymania wniosku w tej sprawie.”
- e) uchyla się ust. 1g,
- f) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
- „3. Właściciel kabla telekomunikacyjnego, instalacji telekomunikacyjnej budynku lub przyłącza telekomunikacyjnego, niebędący przedsiębiorcą telekomunikacyjnym ani właścicielem lub użytkownikiem wieczystym

nieruchomości, na której znajduje się ta infrastruktura, jest obowiązany udostępnić przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu takie przyłącze, instalację, całość lub część kabla, w tym w szczególności włókno światłowodowe, jeżeli doprowadzenie przyłącza telekomunikacyjnego, wykonanie instalacji telekomunikacyjnej budynku, doprowadzenie kolejnego kabla telekomunikacyjnego do budynku lub umieszczenie takiego kabla w istniejącej kanalizacji kablowej byłoby ekonomicznie nieopłacalne lub technicznie niemożliwe.”,

g) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Do dostępu, o którym mowa w ust. 1 i 3, stosuje się odpowiednio przepisy art. 19 ust. 2 i 2a, art. 20 i 21, art. 22 ust. 1, 5, 8 i 9, art. 23 oraz art. 24a, z tym że:

- 1) termin zawarcia umowy o dostęp wynosi 30 dni od dnia wystąpienia przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego z wnioskiem o jej zawarcie;
- 2) Prezes UKE wydaje decyzję o dostępie, o którym mowa w ust. 1 pkt 5, także wówczas, jeżeli dla istniejącej instalacji telekomunikacyjnej budynku lub istniejącego przyłącza telekomunikacyjnego warunki dostępu nie są określone w umowie, o której mowa w ust. 4, lub umowa taka wygasła, chyba, że przedsiębiorca telekomunikacyjny wykonał instalację telekomunikacyjną budynku lub doprowadził przyłącze telekomunikacyjne bez tytułu prawnego do dysponowania nieruchomością na ten cel oraz wbrew woli lub bez wiedzy właściciela lub użytkownika wieczystego nieruchomości;
- 3) Prezes UKE określa warunki dostępu, o którym mowa w ust. 1, kierując się potrzebą jak najefektywniejszego wykorzystania istniejącej infrastruktury technicznej znajdującej się na nieruchomości, w tym w budynku;
- 4) we wniosku o wydanie decyzji o dostępie, o którym mowa w ust. 1, wskazuje się numer księgi wieczystej prowadzonej dla nieruchomości, do której ma być zapewniony dostęp.”,

h) ust. 5a i 5b otrzymują brzmienie:

„5a. Umowa albo ostateczna decyzja o dostępie, o którym mowa w ust. 1, stanowią podstawę do dokonania wpisu w księdze wieczystej. W przypadku, gdy podstawą do dokonania wpisu jest ostateczna decyzja o dostępie, wpisu można dokonać także na wniosek Prezesa UKE

5b. Stronami postępowania w sprawie wydania decyzji o dostępie, o którym mowa w ust. 1, są przedsiębiorca telekomunikacyjny oraz właściciel, użytkownik

wieczysty lub zarządca nieruchomości, do którego przedsiębiorca telekomunikacyjny wystąpił z wnioskiem o zapewnienie tego dostępu. W razie zmiany zarządcy nieruchomości, ustania zarządu albo utraty przez dotychczasowego zarządcę uprawnienia do zawarcia umowy o dostęp, o którym mowa w ust. 1, w jego miejsce wstępuje nowy zarządca nieruchomości, a w przypadku jego braku – właściciel lub użytkownik wieczysty nieruchomości.”,

j) po ust. 5b dodaje się ust. 5ba w brzmieniu:

„5ba. W przypadku zmiany właściciela, użytkownika wieczystego lub zarządcy nieruchomości po wystąpieniu z wnioskiem o zawarcie umowy o dostęp, o którym mowa w ust. 1, a przed złożeniem wniosku o wydanie decyzji o dostępie do Prezesa UKE, ust. 5b oraz art. 30 § 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego stosuje się odpowiednio.”,

k) po ust. 5e dodaje się ust. 5f w brzmieniu:

„5f. Dostęp, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, 3 i 5, jest obowiązany zapewnić także właściciel, użytkownik wieczysty lub zarządca nieruchomości będący przedsiębiorcą telekomunikacyjnym. Przepisy ust. 1a-1f oraz 3a-5d stosuje się odpowiednio.”,

l) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. W celu zapewnienia świadczenia użytkownikom usług telefonicznych, usług transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu oraz usług rozprowadzania cyfrowych programów radiowych i telewizyjnych w wysokiej rozdzielczości przez różnych dostawców usług, budynek powinien być wyposażony, zgodnie z przepisami w sprawie warunków techniczno-budowlanych wydanych na podstawie ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (Dz. U. z 2018 r. poz. 1276, 1496 i 1669), w instalację telekomunikacyjną stanowiącą część składową nieruchomości, umożliwiającą przyłączenie do publicznych sieci telekomunikacyjnych wykorzystywanych do świadczenia tych usług, przy zachowaniu zasady neutralności technologicznej.”,

m) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. W przypadku gdy inwestor występuje z wnioskiem o pozwolenie na budowę albo dokonuje zgłoszenia rozbudowy, nadbudowy, przebudowy lub remontu budynku mieszkalnego wielorodzinnego, budynku zamieszkania zbiorowego lub

budynku użyteczności publicznej związanej z rozbudową, nadbudową, przebudową lub remontem instalacji technicznej wewnątrz budynku, a:

- 1) budynek jest wyposażony w instalację, o której mowa w ust. 6, do wniosku o pozwolenie na budowę lub zgłoszenia dołącza się oświadczenie, składane pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń, o istnieniu w budynku takiej instalacji;
- 2) budynek nie jest wyposażony w instalację, o której mowa w ust. 6, wnioskiem albo zgłoszeniem należy objąć również wykonanie takiej instalacji.”;

19) w art. 33 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Korzystanie z nieruchomości, o których mowa w ust. 1, stanowiących obszar kolejowy, o którym mowa w art. 4 pkt 8 ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym (Dz. U. z 2017 r. poz. 2117 i 2361 oraz z 2018 r. poz. 650, 927, 1338 i 1629) , w celu realizacji sieci nowej generacji, jest nieodpłatne.”;

20) w art. 46 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Nie stosuje się ustaleń planu miejscowego w zakresie ustanowionych zakazów lub przyjętych w nim rozwiązań, o których mowa w ust. 1, jeżeli taka inwestycja jest zgodna z przepisami odrębnymi.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2018 r. poz. 2068) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 20g:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W pasie drogowym dróg, o których mowa w art. 2 ust. 1, mogą być instalowane:

- 1) stacjonarne i przenośne urządzenia służące do obserwacji i rejestracji obrazu zdarzeń na drogach,
- 2) urządzenia sieci nowej generacji, o której mowa w art. 2 ust. 1 pkt 10 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych – wraz z fundamentami, konstrukcjami wsporczymi oraz przynależnymi elementami wyposażenia.”,

b) w ust. 2 po pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) przedsiębiorcy telekomunikacyjni w rozumieniu ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. - Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2018 r. poz. 1954), jednostki samorządu terytorialnego wykonujące działalność w zakresie telekomunikacji oraz

podmioty wykonujące zadania z zakresu użyteczności publicznej, zapewniające sieci nowej generacji.”;

2) po art. 35 dodaje się art. 35a w brzmieniu:

„Art. 35a. Zarządca drogi publikuje oraz aktualizuje na swojej stronie internetowej informacje o planowanych budowach, przebudowach lub remontach odcinków dróg, wynikających z uchwały budżetowej jednostki samorządu terytorialnego, wieloletniej prognozy finansowej jednostki samorządu terytorialnego, programu wieloletniego wydanego na podstawie art. 136 ust. 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 2077 oraz z 2018 r. poz. 62, 1000, 1366, 1669 i 1693) lub planów, o których mowa w art. 20 pkt 1 lub 2. Zarządca drogi może również publikować informacje o zamierzeniach planowanych, ale niewynikających ze źródeł, o których mowa w zdaniu pierwszym.”;

3) w art. 39:

a) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Zarządca drogi jest obowiązany zlokalizować kanał technologiczny w pasie drogowym:

- 1) w trakcie budowy dróg publicznych;
- 2) w trakcie przebudowy dróg krajowych;
- 3) w trakcie przebudowy pozostałych dróg publicznych, chyba że w pasie drogowym przebudowywanej drogi została już zlokalizowana kanalizacja kablowa.”,

b) uchyla się ust. 6a i 6b

c) ust. 6c otrzymuje brzmienie:

„6c. Minister właściwy do spraw informatyzacji, na wniosek zarządcy drogi, w drodze decyzji, zwalnia zarządcę z obowiązku budowy kanału technologicznego, jeżeli w pobliżu pasa drogowego istnieje już kanał technologiczny lub linia światłowodowa, posiadające wolne zasoby wystarczające do zaspokojenia potrzeb społecznych w zakresie dostępu do usług szerokopasmowych lub w sytuacji, gdy lokalizowanie kanału technologicznego byłoby ekonomicznie nieracjonalne lub technicznie niemożliwe. W odniesieniu do dróg, o których mowa w ust. 6 pkt 3, zwolnienie następuje na 6 miesięcy przed dniem złożenia wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, o pozwoleniu na budowę albo przed dniem zgłoszenia przebudowy dróg.”,

d) ust. 7f otrzymuje brzmienie:

„7f. Przepisu art. 40 ust. 3 nie stosuje się do linii telekomunikacyjnych i elektroenergetycznych oraz innych urządzeń umieszczanych w kanale technologicznym lub kanalizacji kablowej.”;

4) w art. 40:

a) po ust. 2 dodaje się ust 2a - 2c w brzmieniu:

„2a. W przypadku robót budowlanych prowadzonych w ramach koordynacji robót budowlanych, o której mowa w art. 36a ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, dwóch lub więcej zajmujących pas drogowy może złożyć wspólny wniosek do zarządcy drogi o wydanie zezwolenia na zajęcie pasa drogowego w celu, o którym mowa w ust. 2 pkt 1, a zarządca drogi może wydać decyzję administracyjną o zezwoleniu na zajęcia pasa drogowego, w której określi prawa i obowiązki każdego z zajmujących pas drogowy.

2b. W przypadku gdy właściwy organ nie wyda decyzji, o której mowa w ust. 1 i 2a w terminie 14 dni od dnia złożenia wniosku organ wyższego stopnia, a w przypadku braku takiego organu – organ nadzorujący, wymierza temu organowi, w drodze postanowienia, na które przysługuje zażalenie, karę pieniężną w wysokości 500 zł za każdy dzień zwłoki. Wpływy z kar pieniężnych stanowią dochód budżetu państwa.

2c. Dla kar, o których mowa w ust. 2b, przepisy art. 39 ust. 3c i 3d stosuje się odpowiednio.”;

b) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego, w drodze uchwały, ustala dla dróg, których zarządcą jest jednostka samorządu terytorialnego, wysokość stawek opłaty za zajęcie 1 m² pasa drogowego. Stawki opłaty, o których mowa w ust. 4 i 6, nie mogą przekroczyć 10 zł za jeden dzień zajmowania pasa drogowego, a stawka opłaty, o której mowa w ust. 5, nie może przekroczyć 200 zł, z tym że w odniesieniu do obiektów i urządzeń infrastruktury telekomunikacyjnej stawki opłaty, o których mowa w ust. 4 i 6, nie mogą przekroczyć 0,20 zł za jeden dzień zajmowania pasa drogowego, a stawka opłaty, o której mowa w ust. 5, nie może przekroczyć 20 zł.”;

e) ust. 11 otrzymuje brzmienie:

„11. Opłatę, o której mowa w ust. 3, ustala, w drodze decyzji administracyjnej, właściwy zarządca drogi przy udzielaniu zezwolenia na zajęcie pasa drogowego. W

sytuacji, o której mowa w ust. 2a, opłatę, o której mowa w ust. 3, ustala się proporcjonalnie do planowanego okresu zajęcia pasa drogowego przez każdego z zajmujących pas drogowy, wskazanego przez nich we wspólnym wniosku o wydanie zezwolenia na zajęcie pasa drogowego. Ustalając opłatę, właściwy zarządca drogi uwzględnia także ustalenia umowy, o której mowa w art. 50a ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2018 r. poz. 994, 1000, 1349 i 1432), art. 50a ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. samorządzie powiatowym (Dz.U. z 2018 r. poz. 995, 1000, 1349 i 1432) i art. 59a ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz.U. z 2018 r. poz. 913, 1000 i 1432).”;

6) w art. 40f ust.1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku ustalenia przez organ jednostki samorządu terytorialnego stawek opłat niższych niż stawki opłat, na podstawie których ustalono opłatę za zajęcie pasa drogowego w celu umieszczenia infrastruktury telekomunikacyjnej w rozumieniu ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. - Prawo telekomunikacyjne, właściwy zarządca drogi może ustalić na wniosek strony, w drodze decyzji, nową wysokość opłaty.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 17 maja 1989 r. – Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz. U. z 2017 r. poz. 2101 oraz z 2018 r. 650 i 1669) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 28b:

a) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Wniosek, o którym mowa w ust. 3, może zawierać wniosek o przeprowadzenie narady koordynacyjnej za pomocą środków komunikacji elektronicznej. Starosta uwzględnia wniosek, o ile warunki techniczne lub organizacyjne nie uniemożliwiają przeprowadzenia narady koordynacyjnej w tej formie.”,

b) po ust. 6 dodaje się ust. 6a w brzmieniu:

„6a. Podmiot zawiadomiony o naradzie koordynacyjnej może złożyć wniosek o udział w naradzie za pomocą środków komunikacji elektronicznej. Starosta uwzględnia wniosek, o ile warunki techniczne lub organizacyjne nie uniemożliwiają przeprowadzenia narady koordynacyjnej w tej formie.”;

c) po ust. 10 dodaje się ust. 10a w brzmieniu:

„10a. W przypadkach, w których jedynie niektóre podmioty uczestniczyły w naradzie koordynacyjnej za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej ust. 10 stosuje się odpowiednio.”;

d) ust. 11 otrzymuje brzmienie:

„11. Odpisy protokołu narady koordynacyjnej w postaci elektronicznej wydaje się:

- 1) wnioskodawcy – w dniu jej zakończenia,
- 2) innym podmiotom, w tym także podmiotom niezawiadomionym o naradzie – w terminie 3 dni od dnia złożenia żądania w tej sprawie.”;

2) w art. 28 ba w ust. 3 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Zastrzeżenia zgłoszone w tym terminie staroście i wnioskodawcy mogą podlegać rozpatrzeniu na dodatkowej naradzie koordynacyjnej, o ile wnioskodawca wystąpi o jej przeprowadzenie w terminie 7 dni od dnia upływu terminu do wniesienia zastrzeżeń.”.

Art. 4. W ustawie z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2018 r. poz. 994, 1000, 1349 i 1432) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 18 ust. 2 pkt 9 po lit. i średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. j w brzmieniu:

„j) wyrażenia zgody na zawarcie umowy, o której mowa w art. 50a;”;

2) po art. 50 dodaje się art. 50a w brzmieniu:

„Art. 50a. 1. Gmina może zawrzeć z inwestorem umowę na mocy której, w zamian za realizację inwestycji zaspokajającej zbiorowe potrzeby wspólnoty, związanej z zajęciem przez inwestora pasa drogowego w celu umieszczenia w pasie drogowym urządzeń infrastruktury technicznej niezwiązanych z potrzebami zarządzania drogami lub potrzebami ruchu drogowego, ustali w tej umowie stawkę opłaty za zajęcie pasa drogowego w wysokości niższej niż w uchwale, o której mowa w art. 40 ust. 8 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2018 r. poz. 2068).

2. Gmina ogłasza w Biuletynie Informacji Publicznej i na stronie internetowej gminy oraz w inny sposób zwyczajowo przyjęty na obszarze gminy, komunikat o zamiarze zawarcia umowy. Komunikat zawiera co najmniej wskazanie rodzaju inwestycji zaspokajającej zbiorowe potrzeby wspólnoty, której realizacji przez inwestora gmina oczekuje oraz informację o terminie, w jakim inwestorzy mogą zgłaszać zainteresowanie zawarciem umowy. Komunikat ogłasza się niezwłocznie także w przypadku wpłynięcia od inwestora oferty zawarcia umowy.

3. Zawarcie umowy nie może nastąpić przed upływem 30 dni od ogłoszenia komunikatu. Ogłoszenie komunikatu stanowi podstawę do prowadzenia negocjacji w celu

zawarcia umowy, organizowania spotkań roboczych z inwestorem oraz do dokonywania wiążących ustaleń i uzgodnień.

4. Umowa zawiera w szczególności:

- 1) rodzaj inwestycji wraz ze wskazaniem celu, któremu ma służyć jej zawarcie z punktu widzenia zaspokojenia zbiorowych potrzeb wspólnoty;
- 2) sposób, miejsce i warunki jej realizacji przez inwestora;
- 3) wysokość stawki opłaty za zajęcie pasa drogowego w odniesieniu do umieszczanych w pasie drogowym urządzeń infrastruktury technicznej związanych z realizacją tej inwestycji.

5. Umowa jest zawierana pod rygorem nieważności w formie aktu notarialnego.

6. Informacja o zawarciu umowy wraz z jej treścią podlega niezwłocznej publikacji w Biuletynie Informacji Publicznej i na stronie internetowej gminy oraz w inny sposób zwyczajowo przyjęty na obszarze gminy.

7. Do zmiany umowy stosuje się odpowiednio przepisy ust. 2-6.”.

Art. 5. W ustawie z dnia 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska (Dz. U. z 2018 r. poz. 1471 i 1479) wprowadza się następujące zmiany:

1) po art. 5a dodaje się art. 5b w brzmieniu:

„Art. 5b. 1. Organizacja pozarządowa, w rozumieniu art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i wolontariacie (Dz. U. z 2018 r. poz. 450, 650, 723 i 1365), prowadząca działalność w zakresie ochrony zdrowia ludności lub ochrony środowiska przed zanieczyszczeniami może złożyć umotywowany wniosek o wprowadzenie do rocznego planu działalności kontrolnej, o którym mowa w art. 5a ust. 1, kontroli w zakresie poziomów pól elektromagnetycznych emitowanych z instalacji radiokomunikacyjnej, radionawigacyjnej lub radiolokacyjnej, których równoważna moc promieniowana izotropowo wynosi nie mniej niż 15 W, emitujących pola elektromagnetyczne o częstotliwościach od 30 kHz do 300 GHz.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, składa się do wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska właściwego dla miejsca położenia instalacji, w terminie do dnia 31 sierpnia roku poprzedzającego rok, na który sporządzany jest roczny plan działalności kontrolnej.

3. Wnioski dotyczące instalacji wykorzystywanych:

- 1) w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej w rozumieniu art. 2 pkt 37 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2018 r. poz. 1954),

2) przez podmioty, o których mowa w art. 4 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne

– pozostawia się bez rozpatrzenia.

4. Jeżeli w terminie, o którym mowa w ust. 2, został złożony więcej niż jeden wniosek, o którym mowa w ust. 1, wojewódzki inspektor ochrony środowiska rozpatruje łącznie złożone wnioski.

5. Wojewódzki inspektor ochrony środowiska przy rozpatrywaniu wniosku bierze pod uwagę okoliczności wskazane w jego uzasadnieniu, posiadane informacje i dotychczasową ocenę stanu środowiska oraz możliwości finansowo-organizacyjne wojewódzkiego inspektoratu ochrony środowiska.

6. Wojewódzki inspektor ochrony środowiska może wystąpić do Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej z wnioskiem o wydanie opinii co do zasadności przeprowadzenia kontroli. W takim przypadku Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej wydaje opinię w terminie 30 dni od dnia doręczenia wniosku wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska.

7. Wojewódzki inspektor ochrony środowiska, w terminie do dnia 31 grudnia roku poprzedzającego rok, na który sporządzany jest roczny plan działalności kontrolnej, informuje organizację, o której mowa w ust. 1, o uwzględnieniu jej wniosku w rocznym planie działalności kontrolnej.”;

2) w art. 17 po ust. 3a dodaje się ust. 3b w brzmieniu:

„3b. Kontroli, o której mowa w ust. 3a, nie przeprowadza się w odniesieniu do poziomów pól elektromagnetycznych emitowanych z instalacji wykorzystywanych:

- 1) w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej w rozumieniu art. 2 pkt 37 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne,
- 2) przez podmioty, o których mowa w art. 4 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne.”.

Art. 6. W ustawie z dnia 28 września 1991 r. o lasach (Dz. U. z 2018 r. poz. 2129 i 2161) w art. 39b po ust. 1 dodaje się ust. 1a - 1c w brzmieniu:

„1a. Warunki zapewnienia dostępu, o których mowa w ust. 1, powinny określać zasady udostępniania nieruchomości, w tym zawierać postanowienia dotyczące co najmniej:

- 1) rozliczeń z tytułu:
 - a) zapewnienia dostępu do nieruchomości, z uwzględnieniem ust. 1b i 1c;

- b) niewykonania lub nienależytego wykonania wzajemnych zobowiązań;
- 2) warunków związanych z wybudowaniem, eksploatacją oraz naprawą lub przebudową infrastruktury telekomunikacyjnej, w szczególności warunków wejścia na teren nieruchomości;
- 3) postępowania w przypadkach:
 - a) wystąpienia awarii;
 - b) zmiany treści umowy;
 - 4) procedur rozstrzygnięcia sporów;
 - 5) warunków rozwiązania umowy, w tym długości okresu wypowiedzenia;

– oraz zawierać projekt umowy, uwzględniający powyższe kryteria.

1b. Opłaty z tytułu umieszczania na nieruchomości obiektów i urządzeń infrastruktury telekomunikacyjnej, o którym mowa w art. 33 ust. 1 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych określa się w wysokości odpowiadającej wartości podatków i opłat ponoszonych przez Lasy Państwowe od części nieruchomości, na której następuje umieszczenie tych obiektów i urządzeń. Wielkość części nieruchomości określa się jako stosunek liczby metrów kwadratowych powierzchni nieruchomości zajętej przez rzut poziomy tych obiektów i urządzeń do całkowitej powierzchni tej nieruchomości.

1c. Nie pobiera się opłaty, o której mowa w ust. 1b, w przypadku gdy przedsiębiorca telekomunikacyjny w związku z umieszczeniem na nieruchomości obiektów i urządzeń infrastruktury telekomunikacyjnej wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych zapewnia dostęp do usług szerokopasmowego dostępu do Internetu o przepustowości co najmniej 30 Mb/s budynkom lub obiektom pozostającym w zarządzie Lasów Państwowych.

Art. 7. W ustawie z dnia 24 czerwca 1994 r. o własności lokali (Dz.U. z 2018 r. poz. 716, 1496 i 1506) w po art. 33 dodaje się art. 33a w brzmieniu:

„Art. 33a. 1. Zarząd, zarządca, któremu zarząd nieruchomością wspólną powierzono w sposób określony w art. 18 ust. 1, zarządca przymusowy, a w przypadku, o którym mowa w art. 19 właściciele lokali, obowiązani są do wypełniania obowiązków wspólnoty mieszkaniowej wynikających z ustawy o statystyce publicznej.

2. Pisma dla wspólnot mieszkaniowych, wpisanych do Krajowego rejestru urzędowego podmiotów gospodarki narodowej, doręcza się na adres udostępniany w tym rejestrze. Jeżeli ostatni udostępniony adres został wykreślony jako niezgodny z

rzeczywistym stanem rzeczy i nie zgłoszono wniosku o wpis nowego adresu, który podlegałby udostępnieniu, adres wykreślony jest uważany za adres udostępniony w Krajowym rejestrze urzędowym podmiotów gospodarki narodowej.”

Art. 8. W ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (Dz. U. z 2018 r. poz. 1202, 1276, 1496 i 1669) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3 pkt 3a otrzymuje brzmienie:

„3a) obiekcie liniowym - należy przez to rozumieć obiekt budowlany, którego charakterystycznym parametrem jest długość, w szczególności droga wraz ze zjazdami, linia kolejowa, wodociąg, kanał, gazociąg, ciepłociąg, rurociąg, linia i trakcja elektroenergetyczna, linia kablowa nadziemna i, umieszczona bezpośrednio w ziemi, podziemna, wał przeciwpowodziowy oraz kanalizacja kablowa, przy czym kable w niej zainstalowane oraz kable zainstalowane w kanale technologicznym nie stanowią obiektu budowlanego lub jego części ani urządzenia budowlanego;”;

2) w art. 29 w ust. 1:

a) po pkt 27 dodaje się pkt 27a w brzmieniu:

„27a) sieci nowej generacji, o której mowa w art. 2 ust. 1 pkt 10 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych;”;

b) w pkt 19a uchyla się lit. e;

3) w art. 29 w ust. 2 pkt 15 otrzymuje brzmienie:

„15) instalowaniu urządzeń, w tym antenowych konstrukcji wsporczych i instalacji radiokomunikacyjnych, na obiektach budowlanych, a także rozbudowa lub przebudowa obiektu budowlanego dokonana na skutek umiejscowienia na nim antenowych konstrukcji wsporczych lub instalacji radiokomunikacyjnych, przy czym:

a) antenowa konstrukcja wsporcza, rozumiana jako konstrukcja wsporcza służąca do instalowania na niej instalacji radiokomunikacyjnych,

b) instalacja radiokomunikacyjna, rozumiana jako instalacja składająca się z anten i innych urządzeń telekomunikacyjnych w rozumieniu ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2017 r. poz. 1954), wraz z osprzętem, szafą telekomunikacyjną lub innymi urządzeniami, w tym zasilającymi w energię elektryczną (takimi jak linia lub kabel energetyczny), w szczególności instalacja radiokomunikacyjna, o której mowa w art. 122a ust. 1

ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2018 r. poz. 799, z późn. zm.³⁾)

– nie stanowią obiektu budowlanego lub jego części, ani urządzenia budowlanego;”;

4) w art. 30 po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Do zgłoszenia, o ile jest wymagane, wykonywania robót budowlanych polegających na instalowaniu urządzeń, o których mowa w art. 29 ust. 2 pkt 15, będących instalacjami radiokomunikacyjnymi, z wyjątkiem radiolinii, należy również dołączyć:

1) oświadczenie projektanta, posiadającego uprawnienia budowlane do projektowania w specjalności, o której mowa w art. 14 ust. 1 pkt 2 lub pkt 4 lit. a, że instalacja radiokomunikacyjna nie spełnia warunków, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 60 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2018 r. poz. 2081);

2) graficzny rozkład pól elektromagnetycznych z projektowanej instalacji oraz już użytkowanych instalacji sporządzony z wykorzystaniem systemu, o którym mowa w art. 29g ust. 1 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych.”;

3) w art. 54 po ust. 2 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Organ nadzoru budowlanego przekazuje zawiadomienie, o którym mowa w ust. 1, prowadzącym instalacje lub użytkownikom urządzeń emitujących pola elektromagnetyczne, które są instalacjami radiokomunikacyjnymi zlokalizowanymi w bezpośrednim sąsiedztwie obiektu, o którym mowa w ust. 1, oraz emitującymi pola elektromagnetyczne o częstotliwościach od 30 kHz do 300 GHz, których równoważna moc promieniowana izotropowo wynosi nie mniej niż 15 W.”.

Art. 9. W ustawie z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz.U. z 2018 r. poz. 913, 1000 i 1432) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 18 w pkt 19 po lit. f średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. g w brzmieniu:

„g) wyrażenia zgody na zawarcie umowy, o której mowa w art. 59a;”;

2) po art. 59 dodaje się art. 59a w brzmieniu:

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2018 r. poz. 1356, 1479, 1564, 1590, 1592, 1648, 1722 i 2161.

„Art. 59a. 1. Województwo może zawrzeć z inwestorem umowę na mocy której, w zamian za realizację inwestycji zaspokajającej zbiorowe potrzeby wspólnoty, związanej z zajęciem przez inwestora pasa drogowego w celu umieszczenia w pasie drogowym urządzeń infrastruktury technicznej niezwiązanych z potrzebami zarządzania drogami lub potrzebami ruchu drogowego, ustali w tej umowie stawkę opłaty za zajęcie pasa drogowego w wysokości niższej niż w uchwale, o której mowa w art. 40 ust. 8 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2018 r. poz. 2068).

2. Województwo ogłasza w Biuletynie Informacji Publicznej i na stronie internetowej województwa oraz w inny sposób zwyczajowo przyjęty na obszarze województwa, komunikat o zamiarze zawarcia umowy. Komunikat zawiera co najmniej wskazanie rodzaju inwestycji zaspokajającej zbiorowe potrzeby wspólnoty, której realizacji przez inwestora oczekuje województwo oraz informację o terminie, w jakim inwestorzy mogą zgłaszać zainteresowanie zawarciem umowy. Komunikat ogłasza się niezwłocznie także w przypadku wpłynięcia od inwestora oferty zawarcia umowy.

3. Zawarcie umowy nie może nastąpić przed upływem 30 dni od ogłoszenia komunikatu w Biuletynie Informacji Publicznej. Ogłoszenie komunikatu stanowi podstawę do prowadzenia negocjacji w celu zawarcia umowy, organizowania spotkań roboczych z inwestorem oraz do dokonywania wiążących ustaleń i uzgodnień.

4. Umowa zawiera w szczególności:

- 1) rodzaj inwestycji wraz ze wskazaniem celu, któremu ma służyć jej zawarcie z punktu widzenia zaspokojenia zbiorowych potrzeb wspólnoty;
- 2) sposób, miejsce i warunki jej realizacji przez inwestora;
- 3) wysokość stawki opłaty za zajęcie pasa drogowego w odniesieniu do umieszczanych w pasie drogowym urządzeń infrastruktury technicznej związanych z realizacją tej inwestycji.

5. Umowa jest zawierana pod rygorem nieważności w formie aktu notarialnego.

6. Informacja o zawarciu umowy wraz z jej treścią podlega niezwłocznej publikacji w Biuletynie Informacji Publicznej i na stronie internetowej województwa oraz w inny sposób zwyczajowo przyjęty na obszarze województwa.

7. Do zmiany umowy stosuje się odpowiednio przepisy ust. 2-6.”.

Art. 10. W ustawie z dnia 5 czerwca 1998 r. samorządzie powiatowym (Dz. U. z 2018 r. poz. 995, 1000, 1349 i 1432) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 12 w pkt 8 po lit. i średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. j w brzmieniu:

„j) wyrażenia zgody na zawarcie umowy, o której mowa w art. 50a;”.

2) po art. 50 dodaje się art. 50a w brzmieniu:

„Art. 50a. 1. Powiat może zawrzeć z investorem umowę na mocy której, w zamian za realizację inwestycji zaspokajającej zbiorowe potrzeby wspólnoty, związanej z zajęciem przez inwestora pasa drogowego w celu umieszczenia w pasie drogowym urządzeń infrastruktury technicznej niezwiązanych z potrzebami zarządzania drogami lub potrzebami ruchu drogowego, ustali w tej umowie stawkę opłaty za zajęcie pasa drogowego w wysokości niższej niż w uchwale, o której mowa w art. 40 ust. 8 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2018 r. poz. 2068).

2. Powiat ogłasza w Biuletynie Informacji Publicznej i na stronie internetowej powiatu oraz w inny sposób zwyczajowo przyjęty na obszarze powiatu, komunikat o zamiarze zawarcia umowy. Komunikat zawiera co najmniej wskazanie rodzaju inwestycji zaspokajającej zbiorowe potrzeby wspólnoty, której realizacji przez inwestora oczekuje powiat oraz informację o terminie, w jakim inwestorzy mogą zgłaszać zainteresowanie zawarciem umowy. Komunikat ogłasza się niezwłocznie także w przypadku wpłynięcia od inwestora oferty zawarcia umowy.

3. Zawarcie umowy nie może nastąpić przed upływem 30 dni od ogłoszenia komunikatu w Biuletynie Informacji Publicznej. Ogłoszenie komunikatu stanowi podstawę do prowadzenia negocjacji w celu zawarcia umowy, organizowania spotkań roboczych z investorem oraz do dokonywania wiążących ustaleń i uzgodnień.

4. Umowa zawiera w szczególności:

- 1) rodzaj inwestycji wraz ze wskazaniem celu, któremu ma służyć jej zawarcie z punktu widzenia zaspokojenia zbiorowych potrzeb wspólnoty;
- 2) sposób, miejsce i warunki jej realizacji przez inwestora;
- 3) wysokość stawki opłaty za zajęcie pasa drogowego w odniesieniu do umieszczanych w pasie drogowym urządzeń infrastruktury technicznej związanych z realizacją tej inwestycji.

5. Umowa jest zawierana pod rygorem nieważności w formie aktu notarialnego.

6. Informacja o zawarciu umowy wraz z jej treścią, podlega niezwłocznej publikacji w Biuletynie Informacji Publicznej i na stronie internetowej powiatu oraz w inny sposób zwyczajowo przyjęty na obszarze powiatu.

7. Do zmiany umowy stosuje się odpowiednio przepisy ust. 2-6.”.

Art. 11. W ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2018 r. poz. 799, z późn. zm.⁴) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 122 otrzymuje brzmienie:

„Art. 122. 1 Minister właściwy do spraw zdrowia, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw informatyzacji, określi, w drodze rozporządzenia, dopuszczalne poziomy pól elektromagnetycznych w środowisku oraz sposoby sprawdzania dotrzymania tych poziomów.

2. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 1, zostaną ustalone:

- 1) zróżnicowane poziomy pól elektromagnetycznych dla:
 - a) terenów przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową,
 - b) miejsc dostępnych dla ludności;
- 2) zakresy częstotliwości pól elektromagnetycznych, dla których określa się parametry fizyczne, charakteryzujące oddziaływanie pól elektromagnetycznych na środowisko, do których odnoszą się poziomy pól elektromagnetycznych, zgodnie z wytycznymi organów Unii Europejskiej w sprawie ograniczenia narażenia ludności na pola elektromagnetyczne;
- 3) dopuszczalne wartości parametrów fizycznych, o których mowa w pkt 2, dla poszczególnych zakresów częstotliwości, do których odnoszą się poziomy pól elektromagnetycznych, zgodnie z wartościami granicznymi i poziomami odniesienia zawartymi w wytycznych organów Unii Europejskiej w sprawie ograniczenia narażenia ludności na pola elektromagnetyczne.

3. Sposoby sprawdzania dotrzymania poziomów, o których mowa w ust. 1, określone zostaną przez wskazanie metod:

- 1) wykonywania pomiarów szerokopasmowych i wąskopasmowych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku dla poszczególnych zakresów częstotliwości, o których mowa w ust. 2;
 - 2) wyznaczania poziomów pól elektromagnetycznych, jeżeli w środowisku występują pola elektromagnetyczne o częstotliwościach z różnych zakresów, o których mowa w ust. 2.”;
- 2) w art. 122a:
- a) w ust. 1 po pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

⁴ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2018 r. poz. 1356, 1479, 1564, 1590, 1592, 1648, 1722.

- „3) każdorazowo w przypadku zmiany istniejącego stanu zagospodarowania i zabudowy nieruchomości skutkującego zmianami w występowaniu miejsc dostępnych dla ludności w otoczeniu instalacji lub urządzenia.”;
- b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
- „2. Wyniki pomiarów, o których mowa w ust. 1, przekazuje się w formie sprawozdania w postaci elektronicznej Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska i państwowemu wojewódzkiemu inspektorowi sanitarnemu, w terminie 30 dni od dnia wykonania pomiarów.”;
- c) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:
- „2a. Prowadzący instalację radiokomunikacyjną lub użytkownik takiej instalacji, która emituje pola elektromagnetyczne o częstotliwościach od 30 kHz do 300 GHz, których równoważna moc promieniowana izotropowo wynosi nie mniej niż 15 W, udostępniają wyniki pomiarów, o których mowa w ust. 1 w Systemie Informacyjnym o Instalacjach Wytwarzających Promieniowanie Elektromagnetyczne, o którym mowa w art. 29g ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (Dz. U. z 2017 r. poz. 2062 oraz z Dz. U. z 2018 r. poz. 1118), w terminie 30 dni od dnia wykonania pomiarów.”;
- 3) w art. 124 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
- „2. Przez miejsca dostępne dla ludności rozumie się wszelkie miejsca, z wyjątkiem miejsc, do których dostęp ludności jest zabroniony lub niemożliwy bez użycia sprzętu technicznego, ustalane według istniejącego stanu zagospodarowania i zabudowy nieruchomości.”;
- 4) w art. 152:
- a) w ust. 2 po pkt 8 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 9 w brzmieniu:
- „9) sprawozdanie z przeprowadzonych wyników pomiarów poziomów pól elektromagnetycznych, o którym mowa w art. 122a ust.2.”;
- b) po ust. 4a dodaje się ust. 4b w brzmieniu:
- „4b. Organ właściwy do przyjęcia zgłoszenia może z urzędu, przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 4, wydać zaświadczenie o braku podstaw do wniesienia sprzeciwu. Wydanie zaświadczenia wyłącza możliwość wniesienia sprzeciwu, o którym mowa w ust. 4a, oraz uprawnia zgłaszającego do rozpoczęcia eksploatacji instalacji.”;
- c) w ust. 6 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) dokonać ponownego zgłoszenia instalacji, jeżeli zmiana wprowadzona w instalacji ma charakter istotnej zmiany lub w przypadku nierozpoczęcia eksploatacji instalacji przed upływem 12 miesięcy od określonego w zgłoszeniu terminu jej rozpoczęcia.”;

d) ust. 7a otrzymuje brzmienie:

„7a. Organ ochrony środowiska przedkłada Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska oraz państwowemu wojewódzkiemu inspektorowi sanitarnemu niezwłocznie informacje zawarte w zgłoszeniu, o którym mowa w ust. 1 i w ust. 6 pkt 2, oraz informacje, o których mowa w ust. 6 pkt 1, dla instalacji, objętych obowiązkiem zgłoszenia z uwagi na wytwarzanie pól elektromagnetycznych.”;

e) po ust. 8 dodaje się ust. 8a w brzmieniu:

„8a. Zgłoszenia oraz informacje, o których mowa w ustępach poprzedzających, dokonuje się lub przekazuje w postaci papierowej lub elektronicznej.”;

5) po art. 152a dodaje się art. 152b w brzmieniu:

„Art.152b. 1. Organ ochrony środowiska udostępnia na swojej stronie internetowej informacje o instalacjach objętych obowiązkiem zgłoszenia z uwagi na wytwarzanie pola elektromagnetycznego.

2. Na stronie internetowej organu ochrony środowiska udostępnia się w szczególności:

- 1) sprawozdanie, o którym mowa w art. 122a ust. 2;
- 2) zgłoszenia, o których mowa w art. 152 ust. 1 i ust. 6 pkt 2;
- 3) informacje, o których mowa w art. 152 ust. 6 pkt 1;
- 4) sprzeciw, o którym mowa w art. 152 ust. 4, a w przypadku jego braku informację o niewniesieniu sprzeciwu;
- 5) zaświadczenie, o którym mowa art. 152 ust. 4b;
- 6) uwagi, o których mowa w ust. 6.

3. Informacje, o których mowa w ust. 2, udostępnia się nie później niż w terminie 3 dni roboczych od dnia dokonania zgłoszenia, przedłożenia informacji, wniesienia sprzeciwu lub upływu terminu na jego wniesienie.

4. Organizacja pozarządowa w rozumieniu art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i wolontariacie (Dz. U. z 2018 r. poz. 450, 650, 723 i 1365), prowadząca działalność w zakresie ochrony zdrowia ludności lub ochrony środowiska przed zanieczyszczeniami lub osoba, która zamieszkuje gminę na

terenie której ma być lub jest eksploatowana instalacja, o której mowa w ust. 1, mogą wnieść do organu ochrony środowiska właściwego do przyjęcia zgłoszenia uwagi dotyczące okoliczności, o których mowa w art. 152 ust. 4a.

5. Wniesienie uwag, o których mowa w ust 4, powinno nastąpić w formie pisemnej z podaniem:

- 1) danych identyfikujących podmiot lub podmioty wnoszące pismo,
- 2) opis uwagi wraz z jej uzasadnieniem, uprawdopodobniającym zasadność jej wniesienia,
- 3) wskazanie działań, których podjęcia wnoszący się domaga.

6. Uwagi, o których mowa w ust. 4, mogą być wniesione w terminie 14 dni od dnia udostępnienia zgłoszenia lub informacji, o których mowa w ust. 2 pkt 1 i 2.

7. Treść wniesionych uwag przekazywana jest niezwłocznie prowadzącemu instalację lub użytkownikowi urządzenia, którego uwagi dotyczą.

8. Podmiot, o którym mowa w ust. 6, może wnieść za pośrednictwem organu właściwego do przyjęcia uwag, odpowiedź na wniesione uwagi w terminie 14 dni od dnia ich otrzymania.

9. Organ ochrony środowiska po dokonaniu oceny treści wniesionych uwag i odpowiedzi na wniesione uwagi, udostępnia je na stronie internetowej w przypadku, gdy dotyczą one rzeczywistego ryzyka przekroczenia dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku.”;

- 6) po art. 338a dodaje się art. 338b w brzmieniu:

„Art. 338b. Kto, będąc obowiązany do przekazywania wyników pomiarów pól elektromagnetycznych w środowisku, nie przekazuje ich w terminie określonym w art. 122a ust. 2, podlega karze grzywny.”;

- 7) w art. 342:

- a) w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) eksploatuje instalację pomimo wniesienia sprzeciwu, o którym mowa w art. 152 ust. 4, albo rozpoczyna eksploatację instalacji przed upływem terminu do wniesienia sprzeciwu, chyba że wydano zaświadczenie o braku podstaw do wniesienia sprzeciwu;”;

- b) w ust. 2 po pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) eksploatuje instalację, co do której stwierdzono przekroczenie emisji pól elektromagnetycznych ponad poziomy dopuszczalne w środowisku.”.

Art. 12. W ustawie z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2018 r. poz. 1945) w art. 61 ust. 2a otrzymuje brzmienie:

„2a. Przepisów ust. 1 pkt 1-4 nie stosuje się do inwestycji celu publicznego w przypadkach uzasadnionych potrzebami obronności lub bezpieczeństwa państwa albo ochrony granicy państwowej, a także do inwestycji celu publicznego z zakresu łączności publicznej w rozumieniu ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych.”.

Art. 13. W ustawie z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2018 r. poz. 1614) w art. 15:

1) w ust. 3 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) potrzebą realizacji inwestycji liniowych celu publicznego lub potrzebą realizacji inwestycji celu publicznego z zakresu łączności publicznej o nieliniowym charakterze w celu związanym z zapewnieniem telekomunikacji na obszarze parku narodowego, w przypadku braku rozwiązań alternatywnych i po zagwarantowaniu kompensacji przyrodniczej w rozumieniu art. 3 pkt 8 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska.”;

2) w ust. 4 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) realizacji inwestycji liniowych celu publicznego lub realizacji inwestycji celu publicznego z zakresu łączności publicznej o nieliniowym charakterze w celu związanym z zapewnieniem telekomunikacji na obszarze rezerwatu przyrody, w przypadku braku rozwiązań alternatywnych i po zagwarantowaniu kompensacji przyrodniczej w rozumieniu art. 3 pkt 8 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska.”;

3) w ust. 7 pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) uzasadnienie braku rozwiązań alternatywnych względem planowanego wariantu w przypadku realizacji inwestycji liniowych celu publicznego lub w przypadku realizacji inwestycji celu publicznego z zakresu łączności publicznej o nieliniowym charakterze w celu związanym z zapewnieniem telekomunikacji na obszarze parku narodowego lub rezerwatu przyrody;”.

4) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. W odniesieniu do inwestycji liniowych celu publicznego lub inwestycji celu publicznego z zakresu łączności publicznej o nieliniowym charakterze przewidzianych do realizacji w ramach przedsięwzięć mogących znacząco

oddziaływać na środowisko, dla których przeprowadzono ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, zezwolenie, o którym mowa w ust. 3 pkt 2 lub ust. 4 pkt 2, zastępuje się uzgodnieniem warunków realizacji przedsięwzięcia, o którym mowa w art. 77 ust. 1 pkt 1a lub 1b ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2018 r. poz. 2081), odpowiednio z ministrem właściwym do spraw środowiska lub Generalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska. Do uzgodnienia stosuje się odpowiednio przepisy ust. 3 albo 4.”.

Art. 14. W ustawie z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2018 r. poz. 1954) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 2 pkt 27b lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) odcinek linii kablowej podziemnej, linii kablowej nadziemnej lub kabla zainstalowanego w kanalizacji kablowej, zawarty między złączem rozgałęźnym a zakończeniem tych linii lub kabla w obiekcie budowlanym,”;
- 2) art. 10 ust. 1a otrzymuje brzmienie:

„1a. Działalność, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 1-3 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (Dz. U. z 2017 r. poz. 2062 oraz z 2018 r. poz. 1118), niebędąca działalnością gospodarczą, prowadzoną przez jednostkę samorządu terytorialnego, także w formie niewyodrębnionej w ramach jej osobowości prawnej, jak również w formie porozumienia, związku lub stowarzyszenia jednostek samorządu terytorialnego, porozumienia komunalnego, spółki kapitałowej lub spółdzielni z udziałem jednostki samorządu terytorialnego wymaga uzyskania wpisu do rejestru jednostek samorządu terytorialnego wykonujących działalność w zakresie telekomunikacji.”;
- 3) w art. 56 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Dopuszcza się zawarcie umowy obejmującej wyłącznie zapewnienie przyłączenia do publicznej sieci telekomunikacyjnej. Taka umowa nie stanowi umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych.”;
- 4) po art. 57 dodaje się art. 57a w brzmieniu:

„Art. 57a. 1. Dostawca usług może powiązać zawarcie umowy o świadczenie publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych z zawarciem umowy o zapewnienie przyłączenia do publicznej sieci telekomunikacyjnej, o której mowa w art. 56 ust. 1a.

2. Umowa o zapewnienie przyłączenia do publicznej sieci telekomunikacyjnej powinna określać, w szczególności:

- 1) wysokość opłaty przyłączeniowej ustalonej, jako uzasadniona część kosztu budowy przyłączenia;
- 2) technologię realizacji przyłączenia;
- 3) przebieg fizyczny przyłączenia w zakresie, w jakim dotyczy nieruchomości użytkownika;
- 4) termin realizacji przyłączenia;
- 5) okres związania umową, który nie może być dłuższy niż 60 miesięcy;
- 6) sposób uiszczenia opłaty, przy czym w przypadku płatności ratalnej do zawarcia umowy art. 57 ust. 2 i 3 stosuje się odpowiednio.

3. W przypadku zawarcia umowy, o której mowa w art. 56 ust. 1a podmiotem odpowiedzialnym za wybudowanie, uruchomienie i utrzymanie przyłączenia jest dostawca usług. Dostawca usług jest właścicielem wybudowanych w ramach tej umowy elementów infrastruktury i sieci telekomunikacyjnej.

4. Dostawca usług nie jest zobowiązany do zawierania umów, o których mowa w art. 56 ust. 1a.

5. Dostawca usług na swojej stronie internetowej publikuje regulamin świadczenia usług w zakresie zapewnienia przyłączenia do publicznej sieci telekomunikacyjnej.”;

- 5) w art. 206 ust. 1a otrzymuje brzmienie:

„1a. W sprawach, o których mowa w art. 139 oraz w art. 17 i art. 30 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, można wszcząć i prowadzić jedno postępowanie, jeżeli dotyczą one tych samych stron i związane są z realizacją tej samej inwestycji.”;

- 6) w art. 209

a) w ust. 1 w pkt 32 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 33 w brzmieniu:
„33) eksploatuje urządzenia radiowe niezgodnie z wpisem do rejestru urządzeń, o którym mowa w art. 144c ust. 1 albo decyzją, o której mowa w art. 144a lub art. 144b.”,

b) w ust. 1¹ w pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu:
„3) nie wypełnia, z przyczyn leżących po jego stronie, obowiązku zapewnienia dostępu do nieruchomości, o którym mowa w art. 30 ust. 1 i 3 ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych.”.

Art. 15. W ustawie z dnia 28 lipca 2005 r. o lecznictwie uzdrowiskowym, uzdrowiskach i obszarach ochrony uzdrowiskowej oraz o gminach uzdrowiskowych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1056) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 34 w ust. 1 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) posiada infrastrukturę techniczną w zakresie gospodarki wodno-ściekowej, energetycznej, w zakresie transportu zbiorowego, telekomunikacji, a także prowadzi gospodarkę odpadami.”;2) w art. 38a:

a) w ust. 1 w pkt 1 uchyla się lit. h,

b) w ust. 2 w pkt 1 uchyla się lit. b.”.

Art. 16. W ustawie z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. z 2018 r. poz. 300, 398, 770, 914, 1293 i 1629) w art. 19 w ust. 3 w pkt 2 kropkę zastępuję się średnikiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) wniosku o wpis w księdze wieczystej służebności przesyłu na rzecz przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, wniosku o wpis w księdze wieczystej, o którym mowa w art. 30 ust. 5a ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych oraz wniosku o wpis w księdze wieczystej, o którym mowa w art. 33 ust. 3a ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych.”.

Art. 17. W ustawie z dnia z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2018 r. poz. 2081) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 66 ust. 2b otrzymuje brzmienie:

„2b. Jeżeli planowane przedsięwzięcie stanowi inwestycję liniową celu publicznego lub inwestycję celu publicznego z zakresu łączności publicznej o nieliniowym charakterze, a proponowany przez wnioskodawcę wariant przebiega przez obszar parku narodowego lub rezerwatu przyrody, raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko powinien zawierać także dane pozwalające na ustalenie braku rozwiązań alternatywnych.”;

2) w art. 77 w ust. 1 pkt 1a i 1b otrzymują brzmienie:

„1a) uzgadnia warunki realizacji przedsięwzięcia z ministrem właściwym do spraw środowiska w zakresie istnienia rozwiązań alternatywnych realizacji przedsięwzięcia oraz przewidywanych działań mających na celu kompensację przyrodniczą negatywnych

oddziaływań na środowisko przyrodnicze parku narodowego - w przypadku inwestycji liniowych celu publicznego w ich części przebiegającej przez obszar parku narodowego lub w przypadku inwestycji celu publicznego z zakresu łączności publicznej o nieliniowym charakterze realizowanych na obszarze parku narodowego;

1b) uzgadnia warunki realizacji przedsięwzięcia z Generalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska w zakresie istnienia rozwiązań alternatywnych realizacji przedsięwzięcia oraz przewidywanych działań mających na celu kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko przyrodnicze rezerwatu przyrody - w przypadku inwestycji liniowych celu publicznego w ich części przebiegającej przez obszar rezerwatu przyrody lub w przypadku inwestycji celu publicznego z zakresu łączności publicznej o nieliniowym charakterze realizowanych na obszarze rezerwatu przyrody;”.

Art. 18. W ustawie z dnia 27 października 2017 r. o Ogólnopolskiej Sieci Edukacyjnej (Dz. U. poz. 2184) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 5 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) świadczenie szkole usług bezpieczeństwa teleinformatycznego, obejmujących ochronę przed szkodliwym oprogramowaniem, monitorowanie zagrożeń i bezpieczeństwa sieciowego oraz przeciwdziałanie dostępowi do treści, które mogą stanowić zagrożenie dla prawidłowego rozwoju uczniów;”;

2) art. 8 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W szkole nieposiadającej instalacji telekomunikacyjnej budynku lub punktu bezprzewodowego dostępu do Internetu, umożliwiających korzystanie z usługi, o której mowa w art. 5 pkt 2, operator OSE zapewnia odpowiednio taką instalację w zakresie niezbędnym do umożliwienia korzystania z tej usługi w pracowni komputerowej wskazanej przez dyrektora szkoły lub punkt bezprzewodowego dostępu do Internetu w miejscu wskazanym przez dyrektora szkoły.”.

Art. 19. Podmioty, o których mowa w art. 29 ust. 2 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 1, przekazują po raz pierwszy informacje, o których mowa w art. 29 ust. 2 tej ustawy, do dnia 31 grudnia 2019 r.

Art. 20. Wniosek w sprawie prowadzenia negocjacji złożony na podstawie:

- 1) art. 19 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1,
- 2) art. 30 ust. 5 w związku z art. 19 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1

– i nierozpatrzone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy jest rozpatrywany na podstawie przepisów ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 21. 1. W przypadku gdy wniosek o wydanie decyzji został złożony na podstawie:

- 1) art. 21 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1, a postępowanie w tej sprawie nie zostało zakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, postępowanie to jest prowadzone na podstawie przepisów ustawy zmienianej w art. 1,
 - 2) art. 30 ust. 5 w związku z art. 21 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1, a postępowanie w tej sprawie nie zostało zakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, postępowanie to jest prowadzone na podstawie przepisów ustawy zmienianej w art. 1,
- w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

2. W przypadku gdy od decyzji, o których mowa w ust. 1, przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy wniesiono odwołanie, postępowanie odwoławcze jest prowadzone na podstawie przepisów ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym.

Art. 22. Jeżeli przed dniem wejścia w życie ustawy:

- 1) został złożony wniosek o pozwolenie na budowę lub odrębny wniosek o zatwierdzenie projektu budowlanego i wnioski te zostały opracowane na podstawie dotychczasowych przepisów,
 - 2) zostało dokonane zgłoszenie budowy lub wykonanie robót budowlanych w przypadku, gdy nie jest wymagane uzyskanie decyzji o pozwoleniu na budowę,
- stosuje się art. 30 ust. 6 i ust. 8 ustawy zmienianej w pkt 1 w brzmieniu dotychczasowym.

Art. 23. Do inwestycji drogowej, dla której przed dniem wejścia w życie ustawy został złożony wniosek o wydanie decyzji:

- 1) o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia na podstawie ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska lub
 - 2) o środowiskowych uwarunkowaniach na podstawie ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, lub
 - 3) o ustaleniu lokalizacji drogi lub decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej
- stosuje się art. 39 ust. 6a-c w brzmieniu dotychczasowym.

Art. 24. Wyniki pomiarów, o których mowa w art. 122a ust. 1 ustawy zmienianej w art. 7, nieprzekazane właściwym organom ochrony środowiska do dnia wejścia w życie niniejszej

ustawy, prowadzący instalacje przekazuje tym organom w postaci elektronicznej w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 25. Udostępnienie wyników pomiarów, o których mowa w art. 122a ust. 1 ustawy zmienianej w art. 7, oraz informacji o przekroczeniu dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku, o której mowa w art. 122a ust. 2a ustawy zmienianej w art. 7, dotyczy wyników pomiarów przekazanych do Głównego Inspektora Ochrony Środowiska i państwowego wojewódzkiego inspektora sanitarnego po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 26. Udostępnienie zgłoszeń, informacji, sprzeciwów, informacji o niewniesieniu sprzeciwu oraz uwag, o którym mowa w art. 152b ust. 2 ustawy zmienianej w art. 7, dotyczy zgłoszeń, informacji oraz sprzeciwów dokonanych, przekazanych lub wniesionych po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 27. 1. Organy stanowiące jednostek samorządu terytorialnego dostosują, w terminie trzech miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, wysokości stawek określonych w uchwałach, o których mowa w art. 40 ust. 8 ustawy zmienianej w art. 2, do ich wysokości ustalonych niniejszą ustawą, w przypadku gdy obowiązujące stawki są wyższe niż stawki maksymalne wprowadzane niniejszą ustawą.

Art. 28. W terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy, nadleśniczy dostosuje treść warunków zapewnienia dostępu, o których mowa w art. 39b ust. 1 ustawy zmienianej w art. 5 do wymagań określonych w art. 39b ust. 1a ustawy zmienianej w art. 5.

Art. 29. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie:

- 1) art. 29 ust. 7 ustawy zmienianej w art. 1 zachowują moc do dnia 1 stycznia 2021;
- 2) art. 122 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 7 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wydanych na podstawie art. 122 ust. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż do dnia 1 stycznia 2020 r.

Art. 30. 1. Do czasu wdrożenia systemu, o którym mowa w art. 1 pkt 17, przepisów art. 7 pkt 4, w zakresie art. 30 ust 3a pkt 2, oraz art. 8 pkt 2 lit. c nie stosuje się.

2. Minister właściwy do spraw informatyzacji ogłasza w swoim dzienniku urzędowym oraz na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej komunikat określający termin wdrożenia systemu, o których mowa w art. 1 pkt 17. Komunikat ogłasza się w terminie co najmniej 3 miesięcy przed dniem wdrożenia systemu określonym w tym komunikacie.

Art. 31. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem:

- 1) art. 1 pkt 5, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2020 r.;
- 2) art. 1 pkt 12 lit. a tiret drugie, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2021 r.